

Predmet

Pritožba zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. maja 2010 v zadevi Franssons Verkstädter proti UUNT (T-98/10), s katero je Splošno sodišče zavrglo tožbo za razveljavitev, ki jo je imetnik modela Skupnosti št. 253778-0001 (slamareznica) vložil zoper odločbo R 690/2007-3 tretjega odbora za pritožbe Urađa za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 22. oktobra 2009, s katero je bila razveljavljena odločba oddelka za izbris, ki je zavrnil zahtevo Lindner Recyclingtech za ugotovitev ničnosti – Rok za vložitev tožbe – Očitna nedopustnost

Izrek

1. *Pritožba se zavrne.*
2. *Franssons Verkstädter AB nosi svoje stroške.*

(¹) UL C 328, 4.12.2010.

Pritožba, ki jo je 14. oktobra 2010 vložil Dimitris Platis zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 30. septembra 2010 v zadevi T-311/10, Dimitris Platis proti Svetu in Grčiji

(Zadeva C-513/10 P)

(2011/C 80/18)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Pritožnik: Dimitris Platis (zastopnik: P. Théodoropoulos, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Svet Evropske unije in Helenska republika

Sodišče (sedmi senat) je s sklepom z dne 17. Decembra 2010 zavrglo pritožbo, ker je bila delno očitno neutemeljena in delno očitno nedopustna.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 15. decembra 2010 – Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR) proti Finanzamt Plauen, druga stranka v postopku: Bundesministerium der Finanzen.

(Zadeva C-587/10)

(2011/C 80/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR)

Tožena stranka: Finanzamt Plauen

Druga stranka v postopku: Bundesministerium der Finanzen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali gre v skladu s Šesto direktivo Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih (¹) za dobavo znotraj Skupnosti, ki je oproščena davka, le če davčni zavezanec predloži knjigovodski dokaz v zvezi s pridobiteljevo identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost?

2. Ali je za odgovor na to vprašanje pomembno,

— ali je pridobitelj podjetnik s sedežem v tretji državi, ki je predmet dobave v okviru verižnega posla sicer odposlal iz ene države članice v drugo, ni pa za namene davka na dodano vrednost prijavljen v nobeni državi članici, in

— ali je davčni zavezanec dokazal, da je pridobitelj oddal obračun davka v zvezi s pridobitvijo znotraj Skupnosti?

(¹) UL L 145, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden 17. decembra 2010 – T.G. van Laarhoven, druga stranka: Staatssecretaris van Financiën

(Zadeva C-594/10)

(2011/C 80/20)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: T.G. van Laarhoven

Tožena stranka: Staatssecretaris van Financiën

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali člen 17(6), pododstavek 2, Šeste direktive⁽¹⁾ nasprotuje spremembam ureditve – kakršna je ta v tej zadevi – ki omejuje odbitek, na podlagi katere je država članica namevala uporabiti možnost (ohranitve), izključitve odbitka za določeno blago in storitve, ki jo predvideva ta določba, če se je v večini primerov znesek, ki je izključen iz odbitka, na podlagi sprememb zvišal, logika in sistematika pravila, ki omejujeta ta odbitek, pa sta ostali nespremenjeni?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali nacionalno sodišče v celoti ne sme upoštevati ureditve, ki omejuje odbitek, ali pa zadostuje, da se ne upošteva ureditve v delu, v katerem so bili z njo razširjeni pogoji za izključitev ali omejitev, ki so obstajali ob začetku veljavnosti Šeste direktive?

(¹) Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).

Tožba, vložena 16. decembra 2010 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-600/10)

(2011/C 80/21)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in W. Mölls)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predloga tožeče stranke

Tožča stranka Sodišču predlaga, naj

- ugotovi, da Zvezna republika Nemčija ni izpolnila obveznosti iz člena 63 PDEU in člena 40 Sporazuma EGP s tem, da je ohranila predpise, na podlagi katerih so dividende, izplačane omejeno davčno zavezanim pokojninskim skladom, in obresti, izplačane takim pokojninskim skladom in omejeno davčno zavezanim pokojninskim blagajnam, davčno slabše obravnavane kot dividende oziroma obresti, izplačane neomejeno davčno zavezanim pokojninskim blagajnam oziroma neomejeno davčno zavezanim pokojninskim skladom;
- Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet te tožbe je nemška ureditev, na podlagi katere so dividende, izplačane omejeno davčno zavezanim (to je tujim) pokojninskim skladom, in obresti, izplačane takim pokojnin-

skim skladom in omejeno davčno zavezanim pokojninskim blagajnam, davčno slabše obravnavane kot dividende oziroma obresti, izplačane neomejeno davčno zavezanim (to je domačim) pokojninskim blagajnam oziroma neomejeno davčno zavezanim pokojninskim skladom.

Tuji pokojninski skladi in pokojninske blagajne so v primerjavi s podobnimi domačimi ustanovami slabše obravnavane iz teh razlogov:

Pri obdavčitvi obresti, ki jih prejmejo pokojninske blagajne, se ne plača davka na dobiček iz kapitala in tudi ne davka od dobička pravnih oseb, če je prejemnik obresti domača davka oproščena pokojninska blagajna. Tako odpade kakršna koli obdavčitev zadevnih prejemkov. Za tuje pokojninske blagajne pa ni predvidena nobena ustrezna oprostitvev plačila davka na dobiček iz kapitala, tako da ga je treba vsekakor plačati, in sicer v višini 25 % bruto zneska skupaj s solidarnostnim prispevkom.

Pri obdavčitvi dividend, ki so jih prejeli pokojninski skladi, so lahko domači pokojninski skladi davek na dobiček iz kapitala vključili v postopek za odmero davka. Po eni strani je bila posledica tega, da je bilo mogoče izdatke podjetja odšteti od davka. Po drugi strani je to povzročilo, da se je davek na dobiček iz kapitala vračunal v splošni davčni dolg, tako da se je uporabila splošna stopnja davka od dobička pravnih oseb v višini 15 %. Tuji pokojninski skladi pa niso mogli prejeti nobenih takih prilagoditev: zanje je sporna ureditev v vsakem pogledu izključevala odbitek izdatkov podjetja, vključno s tistimi, ki so neposredno povezani s prejemki, doseženimi na domačem ozemlju.

Nazadnje, kar zadeva obdavčitev obresti, ki so jih prejeli pokojninski skladi, je pravna podlaga v bistvu podobna pravni podlagi, ki obstaja, kadar pokojninski skladi prejmejo dividende: tako kot v primeru dividend so torej tuji pokojninski skladi tako glede odbitka izdatkov podjetja kot tudi glede davčne stopnje v slabše obravnavani.

Po mnenju Komisije je to slabše obravnavanje tujih pokojninskih blagajn oziroma pokojninskih skladov nezdržljivo s prostim pretokom kapitala. V nobenem primeru naj zadevno razlikovanje ne bi bilo objektivno upravičeno.

Člen 63 PDEU naj bi prepovedoval vse ukrepe, s katerimi bi bil čezmejni pretok kapitala v primerjavi z domačim pretokom kapitala slabše obravnavan. V zvezi s tem člena 65(1)(a) PDEU ni mogoče razumeti tako, da je vsaka davčna ureditev, v skladu s katero se davčne zavezanice razlikuje glede na njihovo prebivališče ali glede na kraj, v katerem je naložen njihov kapital, brez nadaljnjega združljiva s Pogodbo. Omejena naj bi bila s členom 65(3) PDEU, na podlagi katerega nacionalni ukrepi, navedeni v členu 63(1), ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikrita omejevanja prostega pretoka kapitala in plačil v smislu člena 63. Taka razlikovanja naj bi bila združljiva s pravom EU le, če se uporabljajo za položaje, ki niso objektivno primerljivi, ali kadar so utemeljeni z nujnimi razlogi v splošnem interesu. Taka utemeljitev naj bi veljala samo, če ureditev ne presega tistega, kar je potrebno za dosego z njo zasledovanega cilja.